

Výběr z 21. zasedání Zastupitelstva obce Šumvald ze dne 7. září 2006

Ø ZO projednalo a schválilo činnost RO v jejím 32. zasedání a vzalo na vědomí její přijatá rozpočtová opatření:

§ Č. 1/06– uvolnění finančních prostředků ve výši 43 799,10 Kč na úhradu výdajů obce na volby do PsPČR.

§ Č. 2/06 na podporu primární prevence – oblast protidrogové politiky pro Základní školu v Šumvaldě ve výši 22 000,- Kč.

§ Č. 3/06 – na podporu zalesnění zemědělské půdy ve výši 226 196,40 Kč v k.ú. Břevenec.

Ø ZO vzalo na vědomí zprávy o činnosti finančního a kontrolního výboru a poděkovalo všem jejich aktivním členům za činnost.

Ø Schválilo uzavření Dodatku č. 1 ke „Smlouvě o sdružení finančních prostředků“ na financování vlastního podílu k dotaci na propagační materiály Sdružení obcí mikroregionu Uničovsko.

Toto zasedání bylo posledním řádným zasedáním Zastupitelstva obce Šumvald ve stávajícím volebním období. Vedení obce děkuje všem aktivním členům za jejich činnost ve prospěch obce a jejich občanů a přeje jim mnoho úspěchů v nastávající době.

Vedení obce

Volby do Zastupitelstva obce Šumvald ve dnech 20. a 21. 10. 2006

Pro obec Šumvald jsou zřízeny 2 volební okrsky: okrsek č. 1 – Šumvald a okrsek č. 2 – Břevenec. Z technických důvodů bude volební místnost v Šumvaldě umístěna v zasedací místnosti - poschodí budovy obecního úřadu. Voličům, kteří mají potíže s chůzí po schodech, bude umožněna volba v přízemí budovy nebo je na požádání navštíví členové volební komise v místě bydliště. V Břevenci zůstává volební místnost v přízemí kulturního domu.

Upozorňujeme voliče, že se podle volebního zákona musí prokázat platným občanským průkazem nebo cestovním pasem.

Vedení obce

Pozitiva

Část zídky, která se nebezpečně nakláněla nad hroby šumvaldského hřbitova, je opravena. Důkladnou opravu i s prohloubením a zesílením základů provedla skupina sezónních pracovníků zaměstnaných prostřednictvím Úřadu práce Olomouc při Obecním úřadu v Šumvaldě.

Vedení obce

Negativa

Pro malý zájem dospělých občanů omezila Olympia Olomouc bezplatné jízdy autobusem do svého obchodního střediska a zpět. Autobus již nejedí ve středu, ale odjíždí ze Šumvaldu pouze každý pátek v 16,40 hodin a od Olympie se vrací v 19.00 hodin.

Vedení obce

Generální oprava místního kostela

Místní kostel svatého Mikuláše je bezpochyby chloubou a dominantou naší obce. Žádá si však generální opravu. Ta bude postupně probíhat v několika etapách. První etapa interiéru právě probíhá. Přes velkou obětavost místních farníků a také státní dotace, stále jsou finanční prostředky nedostačující. Proto se obracíme s prosbou na všechny občany, zda mohou dobrovolně a libovolně pomoci finanční darem. Tato nejbližší možnost bude při volbách do zastupitelstva obce.

Již předem s poděkováním starosta a farář

V říjnu oslaví významné jubileum tyto spoluobčané

Šumvald

Říhová Emilie, č. 16	5. 10.	91 rok	Máslerová Alenka, č. 324	30. 10.	68 roků
Wiedermannová Emilie, č. 278	19. 10.	85 roků	Heisler Rudolf, č. 159	17. 10.	66 roků
Špičková Marie, č. 209	6. 10.	83 roky	Mihatschová Věra, č. 347	25. 10.	64 roky
Wiedermannová Helena, č. 89	4. 10.	83 roky	Seidl Jan, č. 344	23. 10.	63 roky
Kobylka Bohumír, č. 119	31. 10.	81 rok	Krajíček Jiří, č. 294	10. 10.	61 rok
Štencel Bohuslav, č. 100	3. 10.	80 roků	Kyselá Ludmila, č. 163	15. 10.	61 rok
Filipová Jiřina, č. 9	15. 10.	79 roků	Seidl Bohumil, č. 191	25. 10.	59 roků
Směkal Jaroslav, č. 312	7. 10.	78 roků	Šenk Karel, č. 388	17. 10.	59 roků
Bartoňková Anna, č. 258	31. 10.	74 roky	Hejná Květoslava, č. 99	2. 10.	57 roků
Kouřil Jan, č. 196	11. 10.	74 roky	Plšek Ladislav, č. 39	21. 10.	55 roků
Suchá Květoslava, č. 299	18. 10.	74 roky	Krestýnová Ludmila, č. 229	25. 10.	53 roky
Libánek Cyril, č. 256	5. 10.	71 rok	Buxbaum Pavel, č. 291	4. 10.	51 rok
Šenková Marie, č. 19	9. 10.	70 roků	Ing. Richter Antonín, č. 174	14. 10.	50 roků
Bartoňková Jitřenka, č. 228	17. 10.	68 roků			

Břevenc

Dubový Bohuslav, č. 64	23. 10.	79 roků	Ptáčková Petra, č. 13	1. 10.	61 rok
------------------------	---------	---------	-----------------------	--------	--------

Přejeme Vám všem do dalších let pevné zdraví a životní pohodu.

Splatnost stočného

Obec upozorňuje ty občany, kteří jsou napojeni na **hloubkovou** kanalizaci s čistírnou odpadních vod a doposud neuhradili stočné, že poslední termín **splatnosti je 31. říjen 2006**

V září se přistěhovala

Lenka Jobová ze Šumperka do Šumvaldu č. 422

Pozvánky

Kulturní komise OÚ v Šumvaldě

Vás srdečně zve na koncert
dua Eva a Vašek.

Kde: KD v Šumvaldě

Kdy: 14. 10. 2006 v 18,00 hodin

Vstupné: 80,- Kč

Kulturní komise při OÚ

SRPŠ při ZŠ v Šumvaldě

zve příznivce pouštění draků
na již tradiční odpoledne s draky.

Drakiáda se bude konat na

„Panském kopci“

v sobotu 21. 10. 2006 ve 14,00 hod.

Občerstvení zajištěno.

členové SRPŠ

Pranostiky versus meteorologie

Staré pranostiky a rčení už mnohokrát prokázaly svou pravdivost. Moderní meteorologie se k nim někdy sama obrací. Uvádím několik pranostik podzimního období:

- * Divoké husy na odletu - konec i babímu létu
- * Jaké počasí Jiljí ukazuje, takové po celý měsíc dodrží
- * Pohoda o svatém Matouši čtyři týdny se neruší
- * Svatý Václav víno chrání, po něm bude vinobraní
- * Když listů pomalu opadá, tuhá zima bývá ráda
- * Padají-li před sv. Michalem žaludy, nastane tuhá zima

- * Podzimek bohatý na mlhu věští v zimě mnoho sněhu
- * Jiří s teplem, Mikuláš s pící
- * Na svatého Jeronýma stěhuje se k nám už zima
- * O svaté Brigítě bývá mlha na úsvitě
- * Na svatého Cypriána chladno bývá časně zrána
- * Pany Marie narození – vlaštoviček rozloučení

Český název desátého měsíce je odvozen od staročeského výrazu **řuji**, protože v tomto měsíci jdou do říje jeleni. Malorusové nazývali desátý měsíc v roce podle žlutnoucího listí **žolteň**, Slovinci pak **vinotok**, podle vinobraní. Chorvaté jej nazývají **listopad** a Poláci **październik** podle pazdeří při drnutí lnu. V římském kalendáři je to **Oktober**, což značí osmý měsíc, neboť podle starého Romulova kalendáře byl prvním kalendářním měsícem březen.

Miloslav Makas

V roce 2007 to již bude 720 let od prvních písemných zpráv o Šumvaldu z roku 1287. Pokusím se v číslech Šumvaldských novin uvést několik zamyšlení nad historií Šumvaldu.

Slovanská kolonizace severní Moravy

Až do 13. století sahalo osídlení na sever po Šternberk, Uničov a Úsov. Vše ostatní pokrývaly rozsáhlé pralesy, ve kterých obyvatelstvo ještě trvale nežilo a přicházelo sem jen v příznivém období, aby vytěžilo přírodní bohatství. Knížecí dvůr využíval pralesy k zásobování zvěřinou, kožišinami, rybami, medem, dřevem na stavby a pálení. K tomu bylo zapotřebí shromaždišť, lidí, zřizenců, kteří zde pracovali od jara do pozdního podzimu a na zimu se vraceli do hostinnějších končin. Jedině snad lovecký personál zůstával zde v dvorcích po celý rok. Sem přijížděl kníže se svou družinou na lov. – Celá Morava přecházela do rukou markraběte Vladislava, bratra krále Přemysla Otakara I. Protože neměl potomky, nemusel se ohlížet na jejich hmotné zabezpečení, velký zeměpanský majetek se začal drobit. Ponejvíce rozdával duchovním ústavům a zbožným nadáním.

V této době probíhá druhý kolonizační proud při levém břehu Oskavy. Synové starého Bluda, hradního náčelníka na Přerově, Oneš a Viktor se proslavili jako udatní obhájci Olomouce. Za to je markrabě Přemysl r. 1239 obdaroval různým zbožím při dolním toku Oskavy od Moravské Hůzové k Moravě. Markrabě Přemysl udělil Viktorovi, synu Bludovu za zásluhu a věrnost některé statky ve vsích Hůzová, Toveř, Hradec, pozemky lovčích v Samotíškách a Bukovanech. 1) Dále za dva oře v ceně třiceti hřiven, které Přemyslovi dal, udělil mu za úsluhu jeho věrnosti i ves jménem Lazy (Králová?)

V našem kraji vznikají dvě významné zeměpanské domény, které později po řadu staletí řídily osudy celého kraje. Na jihozápadě je to panství hradu (později zámku) Úsov a na východě pak hradu

Šternberk. Uprostřed mezi těmito doménami a v těsné blízkosti Uničova i později postaveného hradu Sovince vzniklo a rozšířilo se panství mocného rodu erbu lva, který se psal po svých sídlech: z Čistého Slémene, ze Šumvaldu, ze Sukolomě a později i z Žerotína.

Tento rod byl také označován jako Bludovci. Je pravděpodobné, že obec „Čisté Slémě (Šumvald) vznikla jako trvalé sídlo při kolonizačním proudu vycházejícím z rodu pánů s erbem lva, někdy nazývanými „Bludovci podle prvního „praotce“ rodu Bluda. Kolébka Bludovců bezpečně stála v povodí řeky Oskavy.

V polovině 12. století existovala na místě dnešní obce Šumvald osada „Čisté Slémě“. Nevíme přesně kdy vznikla, ani který z Bludovců ji zde založil. Jisté však je, že už v této době zde vzniklo panské opevněné hradisko. To si však nemůžeme představit jako zděný hrad. Spíše se podobalo staroslovanskému hradisku, bylo opevněno násypy a příkopy. Pod jejich ochranou zde byla zakladateli a prvními držiteli obce postavena také původní stavba kostela. Kým jmenovitě byl zřízen nelze určit. Je však nepochybné, že stavba kostela pochází již z 12. století, o čemž svědčí nejen volba patrona (sv. Mikuláše), ale zbytky románského stavebního slohu. Jde především o celkové architektonické rozřídění stavby přesbytáře a lodí, rovný trámový strop lodí a v neposlední řadě původní románská hlaviče sloupu, který buď zdobil portál nebo nesl kůr.

Původní románská stavba kostela se čtvercovou apsidou byla už v polovině 13. století značně zničena. Řada dokladů uvádí, že byla roku 1241 rozbořena za vpádu Tatarů. Na starých románských základech bylo pak postaveno gotické presbyterium (kněžiště), dosud zachovalé. Pevné a mohutné základy románské

stavby kostela se i přes pozdější přestavby zachovaly dodnes. S výjimkou hlaviče sloupu 2), se však stavební prvky románského slohu bohužel nezachovaly. Vesměs byly zničeny nebo zastavěny.

Od poloviny 13. století dochází k německé kolonizaci, kterou organizoval olomoucký biskup Bruno ze Schnumberka, věrný přívrženec a důvěrník Přemysla Otakara II. Důvodem byl nejen přebytek obyvatelstva v Sasku, ale především nevyužití obrovských „pohraničních ploch“ země, které chtěli šlechtici a kláštery po vzoru krále rychle obsadit a využít. Německé kolonisty – horníky přitahovala na Uničovsko především zlatá a stříbrná ruda, která se v tuto dobu těžila nejen v okolí Medlova, ale i v okolí Šumvaldu. Vedle zřejmých názvů jako Ruda či Vystřibro (u obce Lazce) to jsou i názvy Břevence či Čisté Slémě. Břevenc, dříve Třibinec – označuje místo, kde se tříbil (rýžoval) drahý kov. Stejný význam má i německé označení „Reine Schleme“, podle už uvedeného etymologického smyslu mohlo dát vznik názvu obec Čisté Slémě – Šumvald 3) .Dokladem o zpracování kovů v bezprostřední blízkosti dnešní obce je i název polní tratě směrem k Břevenci, označované „Na truskách“.

1) CDM II.str 360, č..310 – r.1239 – Přemysl, markrabě moravský uděluje Viktorovi, synu Bludovu za zásluhu věrnosti některé statky

2) Románská pískovcová hlaviče byla v 80. letech 20. století na popud školské a kulturní komise z farské zahrady, kde byla vystavena povětrnostním vlivům, přenesena do školy. Nyní je umístěna ve vstupní hale Základní školy.

3) Jiné vysvětlení předkládá František Hrubý v knize „Severní Morava v dějinách“. Jeho názor uvedu v kapitole „Páni ze Šumvaldu“.

Erbovní znamení lva

patřilo k nejoblíbenějším znamením. Erbu lva užívaly všechny rody hlásící se k prapředkům – Bludovcům. Vpravo hledící lev, často i korunovaný, vztyčený v poloviční výši na trojhrábků byl společný celému rozrodu, jehož větve označujeme jako pány z Čistého Slémene, ze Šumvaldu, ze Sukolomě, z Citova, z Búzova, z Újezda, z Vlkoše a z Žerotína. Nejstarší erb tohoto rozrodu známe z pečeti olomouckého komorníka Onše ze Šumvaldu z roku 1297. Pečeť má tvar dole zahroceného štítu, na němž je zobrazen nekoronovaný lev, vyskakující z houštiny. Nápis kolem zní: S. ONSONIS DE (CZ) ISTE ZLEMENE (Pečeť Onše z Čistého Slémene, ale v listině samé se nazývá: ze Šumvalda).

Podrost nebo houština se v pozdější době zobrazovala jako tři kameny (na pečeti Onše z Újezda, zvaného také ze

Šumvalda a z Žerotína – z roku 1337), tři skaliska (pečeť Hynka z Búzova z roku 1373), až se na velice krásně ozdobené pečeti Jindřicha ze Šumvalda změnila na tři kopečky nebo hůrky. Na jiných erbech vyskakuje lev z mříží nebo z cimbuří. Aby se jednotlivé rody od sebe lépe rozeznávaly, měnila se i znamení, z nichž lev vyskakoval, až vznikly různé erby. Pečetě uváděných panských a vladyckých rodů jsou vesměs uloženy ve státním ústředním archivu v Praze (dříve Maltézský archiv).

Miloslav Makas

Páni ze Šumvaldu

První zprávy o Šumvaldu a pánech ze Šumvaldu jsou v listinách z roku 1287. (Zpráva o nich z r. 1280 byla označena jako padělek). Prvním z pánů šumvaldských byl Oneš ze Šumvaldu jako význačný zemský a zeměpanský hodnostář – komoří Zemského soudu olomouckého 4). Byl svědkem na listině z roku 1287, v níž Drslav z Kravař prodával klášteru sv. Kateřiny nějaký dvůr v Olšanech. V tomtéž roce je uveden jako svědek na listině, kde Budislava z Rataj věnuje řeholnicím kláštera sv. Jakuba v Olomouci ves Trávník u Kroměříže, ale s přídomkem z Čistého Slemene“ 5), i když přivěsil pečeť s titulem ze Šumvaldu. Podíváme-li se na Onešovy tituly a na jeho pečeti, máme dojem, jako by spíše úředně byl nazýván ze Šumvaldu jako vysoký zemský hodnostář, kdežto sám se zval zejména na sklonku svého života (1305) 6), kdy žil v ústraní ve své vsi, postaru. Ale název Šumvald konečně převládl.

Oneš ze Šumvaldu z rodu Bludovců byl jedním ze dvou úředníků nejvyššího soudu, dozíral na zemské desky, ručil majetkem za správnost zápisů, poháněl k soudu, dával exekuční povolení. Jeho erbovním strýcem byl Blud z Jičina, purkrabí přerovský, který měl v našem kraji zboží (majetek) v Pňovicích a Žerotíně. Oneš chtěl udělat ze získané vesnice svoje význačné sídlo. Šumvald byla největší vesnice v kraji, která měla sto lánů polí jako žádná jiná v okolí a vesměs české lidi. Brzy v ní byla založena i tvrz. Onešův rod byl význačný. Oneš patřil k nejpřednějším hodnostářům v zemi a také odštěpení příbuzní v první polovině 14. století Adam z Choliny a Ježek z Konice náleželi k významným panským rodinám v zemi.

Páni ze Šumvaldu si vytvořili kolem svého sídla větší majetek. K šumvaldskému panství patřily v polovině 14. století vesnice Šumvald část Moravské Libiny (tzv. Stránka), Břevnec, Plinkout, Mirotíněk, část Rudy, tvrz Rabštýn a zaniklé obce Tenčín a Marková. Rodina se však velmi rozrostla, v kraji žilo mnoho jejích členů a proto bylo rodinné panství brzy roztrženo na mnoho dílů. Podle místního historika prof. Wiedermana byla tvrz tak rozsáhlá, že tam bydlely dvě rodiny pánů ze

Šumvaldu, anebo byl podle ústního podání další dvorec v okolí č. 63. Tvrz byla vybudována u kostela (nynější školní zahrada) a dosud se zachoval název trati - Tvrzesko.

Žádné z větví šumvaldských se nepodařilo získat velké jmění, a tak se později vlastní páni ze Šumvaldu řadili jen k rodinám rytířským. Ale rod pánů ze Šumvaldu získal již v první polovině 14. století také nepřilíh vzdálený Žerotín a ten pak dal jejich větví jméno trvalé. Tak vznikla slavná rodina pánů ze Žerotína.

Brzy po Šumvaldu začínají v kraji vystupovat i jiné vesnice. Tak zvláště Zadní anebo Horní Sukolom (Aichen), zvaná později také Moravskou (1504). Začátkem 14. století se po ní jmenují jednotliví členové Šumvaldského rodu pány ze Sukolomě. Roku 1348 se uvádí Dětoch ze Sokolomě, který již měl ve vsi tvrz a podíl i na Břevenci (Hřbinci, Trbinci) a Plinkoutě. Rod pánů ze Šumvaldu i všechny vesnice patřící tomu rodu byly české.

Z různých archivních výpisů o rozšiřování a prodeji panství, lánů i čtvrtí vesničanů, o věnu, darech, soudním stíhání vidíme, jak byl rod pánů ze Šumvaldu rozvětvený, jak svou životností zasahoval do širokého okolí.

4) *Oneš je uváděn v listinách let 1269, 1270, 1272 jako Onso subpincerna (úředník) - CDM IV str. 35, str. 51, str. 89. – později jako Onso camerarius (komoří) Olomucensi v letech 1272, 1278, 1279, 1282, CDM IV str. 102, 207, 215, 232, 268, 274.*

5) *Podle Fr .Hrubého v knize „ Severní Morava v dějinách“ bylo jméno Šumvald vlastně prostým překladem českého názvu do němčiny. Slémě či Slemeno je tolik, co vrchní krokev na střechě, hřeben střechy, a v přeneseném smyslu i hřeben horského hřbetu, horský hřbet. Čistý je krásný, tedy Čisté Slemeno značí krásný horský hřbet nebo les, čili totéž co nám praví německý název Schönwald*

6) *Oneš z Čistého Slemene sepsal v prosinci 1305 svědeckou listinu. Oneš svědčí, že sestry řádu kazatelů z Olomouce při sv.Kateřině odstoupily učiněnou směnou panu Milíčovi určité zboží ve vsích .....*

Miloslav Makas

Šumvaldská hanáčtina

bagón = tlusté prase, tlustý člověk
bantat, bantovat = hledat
beli, nebeli = bla,bla, - kecání
balanc = rovnováha
brabók = brouk
cezák = cedník
cimprlich = důsledný, pedantský
cocák = sosák
cálovat = šetřit
cajte = noviny, tisk
cimbál = lempl, neohrabanec,
cvíkl = kousek, zbytek
córák = osobní vlak
cugrunt = úplně, zcela, od základů
čondracka = klouzačka
čičkr = malý, zakrslý
čód = kouř, dým
čáčlet = mazlit, také krášlit
čočák = slídlil, voyer
drant = neurvalec
decky = vždy, pořád
darmožrót = darmojed
enšpigl= chytrák, vypočítavec

fáč = obvaz
festuňk = pevnost
fótr = otec, tatínek
fungl novi = úplně nové
foršus = záloha
flaška = láhev
firfluch = nadávka, něco jako sakra
flos = plivanec
fajňsmekr = mlsoun
frcle = nedochůdče
falchóbl = druh hoblíku
fajrmón = ohnivý muž
furverk = doprava koňským povozen
fótik = pták rehek, kominiček
friška = koketa, parádivá žena
flanděra = láhev alkoholu
farizej = potměluta, lstivec
grázl = neurvalec, agresivní člověk
glét = glazura
grěšlák = hrubší oblázkový štěrč
grópská = hrubá
gips = sádra

gajst = šťáva
gront = statek, usedlost
glgat = hltavě pít
gonz, ganz = úplně
grendáč = dětský bryndák
gráde = stupně (alkoholu)
gór = zvlášť, akorát
gorale = náhrdelník, korály
hagnózek = ozdobný přívěšek
hrkač = zařízení k velikonočnímu rachocení
hobička = polibek, pusa
hambálke = část krovu
hůra = půda
hyc = horko, vedro
háklevá= fajnová, precitlivělá
halt = stát, zastavit, stop
holt = ale
hoprdat = škobrtat
hrozinke = rozinky
hušák = impulzivní, nerozvážený
hamrle = sladkovišeň
harabózi=brak, bezcenné věci
hrče = boule
hoba = obličej, ústa

holinka=zelená, nezralá třešeň
hýn = vyčerpaný
haklečka = západka, závěrka
holport = spolek, sdružení
hrózek = plevelná ryba
chrtán = krk
chrsták = liják, přívalový dešť
chrastavá žaba = ropucha
chajdalopa = chatrč, chalupa na spadnutí
chrchél = vykašlaný hlen
chróstek = neduživé dítě
chodit s tremterem = vytrubovat tajnosti
ingóstové flek = inkoustová skvrna
jukr = divoch, nezvladatelný člověk
jomrovat = nadávat
jidec = jedlík
indoš = snědý člověk
jovi, jovi= ale, ale, (podivení)
kretezan = kverulant, nesnášenlivec, kritik

František Bartoněk starší

Počasí v září

Letošní září bylo **velmi teplé**, průměrná teplota dosáhla 17,0 °C a byla skoro o 3 °C vyšší než normál (N=14,1 °C). **Průměrná teplota září byla třetí nejvyšší** (společně se zářím 1994) **za 45 let** mého pozorování za roky 1999 (17,7 °C) a 1975 (17,2°C). **Maximum** teploty 25,5 °C bylo naměřeno 7. září, na **minimum** 8,8 °C klesla teplota 23. září. **Nejteplejším dnem** bylo 16. září s průměrnou teplotou 20,2 °C, **nejchladnějším** 9. září s průměrem 14,2 °C. Září mělo 3 letní dny.

Na srážky bylo září velmi chudé, ve 4 dnech spadlo jen 17,8 mm, což je jen 35,8 % normálu (N=50 mm). **Zářijové srážky byly čtvrté nejnížší od roku 1961** za léty 1970 (12,8 mm), 1985 (13,8 mm) a 2000 (17,4 mm). Nejvydatnější denní srážky 13,7 mm spadly 27. září. Září mělo 5 dní s mlhou 1 s bouřkou, 13 dní jasných, 16 oblačných a 1 zamračený. Převážně vanuly větry jižních směrů 28 krát (20 krát JV, 1 krát J a 7 krát JZ).

Od počátku roku do konce září (3/4 roku) spadlo 603,8 mm, což je 125 % normálu (N=484 mm) a 96,5 % celoročních srážek. – Ve vegetačním období (duben - září) spadlo 385,2 mm srážek - 103% normálu. – Všechna pozorování nasvědčují, že bude letos delší „babí léto“.

Miloslav Makas

Jak dlouhé bude letos „babí léto“?

Babí léto je období suchého, slunného, teplého, málo větrného počasí v září a říjnu. Krása babího léta je výstižně zachycena i v básních Josefa Václava Sládka, Jaroslava Vrchlického nebo Jaroslava Seiferta. Původně se babím létem patrně rozuměla jen volně poletující pavučinová vlákna, na kterých ke sklonku léta a na počátku podzimu létají pavouci při hledání zimního úkrytu.

Počátek babího léta se projevuje poměrně velkou výchylkou teploty vzduchu mezi teplým dnem a chladnější nocí a výrazným zakašením ovzduší, které tlumí dopadající záření a vyzářování, takže teplotní kolísání jsou méně výrazná. V babím létě se někdy objevují i mrazíky a mlhy, které zkracují denní svit. Podle meteorologa Stanislava Hanzlíka je průměrná délka této stálé podzimní pohody 8 - 14 dní, v jednotlivých letech je trvání babího léta velmi rozdílné. Např. v roce 1907 a 1959 trvalo přibližně 7 týdnů, poměrně výrazné bylo babí léto i v letech 1985 až 1987. Někdy nebylo zřetelné vůbec. Přecházelo-li babí léto až do listopadu, hovořilo se lidově o „létu Všech svatých“. Někdy se u nás babí léto nazývalo i „létem sv. Václava“ (28. 9). Ve Francii se období s podobným rázem podzimního počasí nazývá „létem sv. Mořice“ (22. 9), v Německu „létem sv. Michala“ (29. 9), v Anglii „létem sv. Lukáše“ (18. 10). V Severní Americe je obdobou našeho babího léta tzv. „indiánské léto“. Američtí indiáni zřejmě využívali tohoto příznivého počasí k doplnění svých zimních zásob.

V roce 2001 nastalo po chladném a srážkově bohatém září velmi teplé třínedělní babí léto, kdy průměrná denní teplota převyšovala normál o 2 až 7 °C, výjimečně v nejteplejším dnu (2. říjen) skoro o 10°C.

Miloslav Makas

www.rwe-smp.cz

Od 1. 7. 2006 budete mít na vše **mnohem více času.**
Na jednom místě nyní vyřídíte záležitosti spojené s odběrem zemního plynu i elektřiny.

zemní plyn

Pro úsporu Vašeho času
Zákaznická kancelář v novém

Společnost Severomoravská plynárenská, a.s., oznamuje svým zákazníkům přestup své Zákaznické kanceláře v Olomouci na novou adresu: do Odborného centra Skupiny ČEZ, Jeremenkova 1211/409. Provozní doba: Pondělí a úterý 8-17h, úterý a čtvrtek 8-14h, pátek 8-11h. Kontaktní Zákaznická kancelář SMP: Jeremenkova 1211/409, Olomouc. Zákaznická linka: 840 111 115. Cenová linka: 641 141 141. Pohotovost plyn: 1239, www.rwe-smp.cz

RWE Group

SMP Severomoravská plynárenská

Jak vĕpadala vĕmĕna v Šŏmvaldĕ.

Moji rodiĉe se vzalĕ v zĕri 1946. Bĕvalĕ ve starym domĕ po rodiĉich myho tatŏ. V ĉervencŏ 1947 se jim narodil sĕn a v ĉervencŏ 1948 cera a do teho se na jaĕ 1949 rozhodlĕ stavĕt. Ke grŏntŏ patřĕlĕ dvĕ vĕmĕnĕ. V jednĕ - bĕla postavenĕ z pŏci - bĕval tatuv bratr s manželkŏ a malŏ cerŏ. Do drŏhĕ, postavenĕ z tihel, se vĉĕl mŏsĕlĕ nastĕhovat moji rodiĉe s dvŏma malĕma dĕťma. Řikalĕ smĕ ji chalŏpka. Nedokĕzŏ pochopit, jak tam muhlĕ bĕvat. Dneska ten barĕk ŏz nes-toji, ale ještĕ si ho pamatŏjŏ. Dĕš sem bĕla malĕ, poŏžĕval se jako jakysĕ skladištĕ rŭznĕch vĕci, co se ještĕ nechtĕlĕ vĕhodit, ale obĉas se ještĕ potřebovalĕ. Tata tam mival dovijaky nĕraďi, řebike, postřikĕ a podobnĕ. Jako ve vĕmĕnĕ tam naposlĕdĕ bĕvalĕ dĕdeĉek a babiĉka myho tatŏ, jeho rodiĉe ŏmřelĕ spĕš, neŷ se sĕm ŏženil. Pak tam bĕvala jeho teta s dvŏma dĕťma a pak ještĕ jini lĕdi, nĕ přĭbuzni, kteři zrovna nemĕlĕ gde bĕvat. Bĕla tam vlastnĕ jen jedna svĕtnice, dnes bĕ se řeklo obĕtnĕ kŏchĕň, s dvŏma malĕma voknama a nĭzkĕma dveřma. V rohŏ vpravo za dveřma bĕlĕ maly kachlovy kamna, mama je chvĕlĕla, jak bĕlĕ dobrý a dobrĕ se na nich vařĕlo, do trŏbĕ se vlezlĕ aji dva pekĕĉe vedle sebe, dĕš potřebovala chĕstat jĭdlo pro zednikĕ. Jednŏ v nocĕ se stalo, ŷe ŏ kamen vĕpadlĕ dvĕrka a ŷhavy ŏhli vĕpadlo do koše na dřĭvi, gde zaĉalo dŏtnat. Moje malĕ sestra, kerĕ spala s rodiĉema, zaĉala kašlat, jak se tam kŏřĕlo, a tak se vřeci probŏdilĕ a přĕšlĕ na to, ŷe muhlĕ ŏhořet. Vokna vedlĕ smĕrem k sĕlnicĕ, tak zvanĕ malĕ stranĕ. V obŏch boĉnich zdich bĕlĕ vĕklenĕ - jeden z nich (napravo) bĕval spĕš takĕ vokno, kery tata zazdil. Jak se tam vlezlĕ štĕrĕ lĕdi, ĕ gďĕz dva z nich bĕlĕ maly dĕti, to se zdĕ neŏvĕřitelny. Menři dĕĉko spĕvalo v luŷeti s rodiĉema, vĕtři v ŷeleznĕ postylce se siťŏvĕma bokama. V chalŏpĕ nebĕl vodovod, voda se mŏsela nosit ze stŏdnĕ na dvoře. Zĕchod bĕl samozřĕmĕ takĕ na dvoře. Eletrikŏ natahl tata aŷ v dobĕ, gďĕ se tam nastĕhovalĕ. Drĕtĕ vedlĕ po zdich, vĕpinaĉe bĕlĕ takovy porcelĕnŏvy. Ve svĕtnicĕ visela z prostřĕdka trĕmŏvyho obĭle-nyho stropŏ ŷĕrovka s plechovym stĭnitkem. Spĕš se tam svĭtĕlo lampŏ. Do domŏ se vĉĕzelo dřĕvenĕma dveřma, kery v dobĕ, gďĕ si to jĕ pamatŏjŏ, mĕlĕ zvlĕstni zavĭrĕni: zevnitř bĕla ŷeleznĕ zĕvora, kerĕ zaklapla do skobĕ ve veřeĭich. Zvenĉi se to dalo otevřĭt tak, ŷe se zatahlo za provĕzek ŏvĕzanĕ na tĕ zĕvoře a protaŷenĕ malŏ dŏrkŏ ven, a tym se zĕvora zvihla. Vevnitř za dveřma bĕla ještĕ jedna zĕvora - dřĕvenĕ hranol, kerĕ se vĕtahoval ze zdi a na drŏhĕ stranĕ se zase strĕlĕ do drŏhĕ dŏrĕ takĕ ve zdi. Dĕš to bĕlo tak zavřeny, nemuhlĕ dveře nigdo otevřĭt. Stĕnĕ system bĕl takĕ na drŏhĕ stranĕ sinĕ, kerĕ vedla napřĭĉ do-

mem a ven vedlĕ drŏhy dveře, kery ale mĕlĕ místo ŷeleznyho zavĭrĕni normĕlni starĕ typ klŏĉkĕ ĕ se zĕmkem. Za chalŏpŏ bĕl nĕsĕpek, nad kerĕ pĕsahovala střeĉha, zem na nĕsĕpkŏ bĕla ŏdĕlanĕ z velkĕch řĭfřĭtanŏvĕch blŏten.

Vpravo za vstŏpnima dveřma bĕl takovĕ vĕklenek a nad nim dŏra do komina, nĕspĕš se to odsud zďule pŏcovalo. Dĕš se v kŏchĕni topilo a vařĕlo, mŏselo to místo pod kominem bĕt ŏklĕzeny, ale pak ŏz bĕlo zasklĕdany vřeckym, co tam gdo poloŷel.

Na chodbĕ bĕlĕ kromĕ dvŏch protilehlĕch vstŏpnich dveři a dveři do svĕtnice po pravĕ stranĕ ještĕ dalři troje dveře, vřeckĕ vlevo - prvni vedlĕ do sklepa, drŏhy na hŭrŏ a treti do malĕ komorĕ. Mama si vzpomĭnĕ, ŷe tam mĕlĕ halmarŏ s řatama a mĕřĕ ji poŷralĕ kabĕt. Zvenĉi z nĕsĕpka se ještĕ řlo do slepĭĉĕrnĕ, kerĕ sŏsedila s tŏ komorŏ.

Sklep si moc nepamatŏjŏ, bĕl malĕ a tmavĕ, schodĕ mĕslim cihlovy. Pozďĕř si tam řvagr ŏskladňoval burdŏ, ale to ŏz nevĭm pĕsnĕ.

Daleko zajĭmavĕři pro mĕ jako dĕĉko bĕla hŭra. Vedlĕ tam toĉity dřĕveny schodĕ, dost zniĉeny, ŏdĕlany z desek. Dĕš sem tam pronikla poprvĕ, bĕlo to pro mĕ jako najit zaĉarovĕnĕ zĕmek. Vřŏdĕ sice bĕlo plno prachŏ, ale copak dĕti zajĭmĕ nejakĕ prach? Dĕř ĉlovĕk vĕlezl po tech schodech, coŷ ŏz samo o sobĕ bĕlo dost dobrodruŷny a nebezpeĉny, z jednĕ stranĕ (vpravo) vidĕl dřĕvenŏ pĕpĕzĕkŏ. V ni bĕlĕ dveře a za dveřma hŭra nad chlĭvama plnĕ starĕ slĕmĕ. Tŏ si tam nechĕvalĕ Őrbĕřkovi, keři na řŏ doma nemĕlĕ dost místa. Obĉas se tam dostala nejakĕ slipka a snĕřela tam tajnĕ vajĭĉka. Na drŏhĕ stranĕ bĕla vlastnĕ takovĕ pĕdřiř jak dŭle, ŏprostřĕd stĕl komin. Pĕd kominem stĕla velkĕ trŏhla na noŷkĕch - mŏĉnice, gde se dĕvala mŏka. Vĉĕl samozřĕmĕ v ni ŏz nĕbĕla, zato bĕla plnĕ rŭznyho haraburdi, kery mnĕ a mĕm kamarĕdkĕm pĕřepadalo nĕramnĕ zajĭmavy - stary nĕĉĕni, formĕ a pleĉĕ na peĉeni. Pŭvodnĕ to nĕĉĕni patřĕlo jednĕ z tato-vĕch sester, kerĕ zvŏstala svobodnĕ. Podobny vĕĉĕ bĕlĕ takĕ za trĕmama, kery vedlĕ pod střeĉhŏ podĕl celĕ chalŏpĕ vlevo ĕ vpravo.

Nad svĕtnicŏ bĕla na hŭře místnost s deskovŏ zemŏ, kerĕ bĕla asi o pŭl metrŏ vĕř neŷ ta hŭrovĕ pĕdřiř. Jako dĕĉkĕm se nĕm tam huř lezlo, ale problĕm to nebĕl. Dĕř tam bĕvalĕ, mama tam v zĕmĕ vĕřĕla vĕprany prĕdlo. Co tam bĕlo, dĕř smĕ tam vlezlĕ poprvĕ, to ŏz si pĕsnĕ nepamatŏjŏ, protoŷe pak smĕ tam nĕtĕhalĕ rŭzny jiny vĕĉĕ a ŏdĕlalĕ si tam klubovnŏ, kerĕ smĕ řikalĕ Hŭrka. Kaŷdopĕdnĕ tam bĕla nejakĕ bedna se řatama. A to bĕlo neco pro nas! Pozďĕř jsem se dovĕdĕla, ŷe to bĕlĕ svatebni řatĕ moji babiĉkĕ, kerĕ ŏmřela ŏz za vĕlkĕ (1941).

Bĕlĕ ŏz asi troĉhŏ poniĉeny, ale nic takovyho smĕ pĕdřim nevidĕlĕ a samozřĕmĕ smĕ si je obĭkalĕ a hrĕlĕ si v nich na princeznĕ. řkoda, ŷe se nezachovalĕ. Bĕlĕ svĕtly, ale nĕ ĉĕstĕ bĭly, zdobeny nejakĕma snad pŭvodnĕ zlatĕma pĕřmkama, dvŏdilny, kabĕtek a dlŏhĕ sŏkňa. Ještĕ tam bĕlĕ jednĕ řatĕ, takovy leskle mĕňavy, modroředĕ barvĕ, takĕ dvŏdilny, vĕpadalo to nejak jak pozďĕřĭ řŏřĕk, ale jakĕ to bĕl materiĕl, nevĭm. Nĕspĕš se pod to mŏsĕlĕ nosit nejaký spodnickĕ, protoŷe tĕ řatĕ bĕlĕ hroznĕ tenky a lehky. Pak tam bĕlĕ ještĕ nejaký dalři „hadřĕ“, vim, ŷe smĕ cořĕ poŷřĕlĕ jako zĕclonĕ do voken, kery bĕlĕ na hŭře takĕ dvĕ, ale menři neŷ dŭle ve svĕtnicĕ. Na tech vŏkynkĕch bĕlĕ dřĕveny vokenice s malĕma zasklenĕma obĕdĕlnikovĕma cokŭnkama. Tato hŭra se asi spĕřĕ poŷřĕvala jako sĕpka, protoŷe mĕla jednak pĕĉnŏ deskovŏ zem a jednak celĕ ta pleĉka bĕla kolem dokola vobehnanĕ dalřima deskama asi pŭl metrŏ vĕsokĕma, abĕ to, co se tam dĕvalo, nepropadalo pod trĕmĕ. Za tema deskama smĕ nařlĕ dovijaky stary novĭnĕ a ĉasopĭř. Mĕ samozřĕmĕ zajĭmalĕ novĭnovy znĕmkĕ, kery na nich bĕlĕ nalepeny. Takĕ tam bĕlĕ nejaký stary pohlednice, pozvĕnkĕ na plesĕ a jiny papĭrĕ. Nařlĕ smĕ takĕ papĭrovy pĕredlohĕ, kery asi dĕlalĕ sestřĕ myho tatŏ - mĕlĕ to podepsany - a pak podle nich vĕřĕvalĕ.

Pak tam bĕl ještĕ kanabĕl - takovĕ dřĕvenĕ rozklĕdaci lavice. Dĕř bĕla sloŷenĕ, sedĕlo se na ni, mĕla ŏpĕradlo vzadŏ ĕ menři po stranĕch. Dĕř se to rozlŏžilo, dalo se v tym spat. Ta sklapovaci ĉĕst se ŏpĕvňovala na tŏ pevnŏ ŷeleznym hĕĉkem, kerĕ se zahĕĭl do ŷeleznyho ŏĉka. Pohodlny to asi moc nebĕlo, mŏsel se tam dat slamnik (muj tata bĕ ještĕ řekl struzŏk), ale prakticky ja - ŏřĕtřĭlo se místo. Urĕitĕ tam bĕlĕ nejaký stoleĉĕ, ale jak vĕpadalĕ, to si nepamatŏjŏ. Pak smĕ si tam pĕřĕtahĕ malŏ dřĕvenŏ halmĕrkŏ, kerĕ bĕla v nařĭ řupni na dřĕvo. Jak smĕ to dokĕzalĕ, zvlĕřt po tech rozbitĕch schodĕch, to nevĭm, moŷnĕ nĕm pomuhl negdo dospĕlĕ. A ještĕ smĕ tam mĕlĕ pletenĕ pĕtĕnĕ koř.

Dĕř tata zĭjistil, ŷe tam lezemĕ, zatlŏkl dveře na hŭrŏ řebikama a zakĕval nĕm tam chodit. Jenŷe to bĕlo tak lĕkavy místo! Nakonec sem ho ŏpĕrosila, abĕ smĕ si tam muhle chodit hrĕt. Őklĕdilĕ smĕ si tam, hlavnĕ ten stoletĕ prach a pavŏĉĕnĕ, vĕhodilĕ hromĕdkŏ staryho zapĕrašĕnyho sena, kery tam takĕ leŷelo, vĕzdoobilĕ si to a nemuŷŏ mlŏvit za drŏhy, ale jĕ sem tam bĕvala moc rĕda. A nepamatŏjŏ se, ŷe bĕ se tam negdĕ nekĕmŏ neco stalo. Z teho asi mĕlĕ rodiĉe strach, dĕř nĕm zakazovalĕ tam chodit.

POKRAĉOVĀNĪ PŘĪŠTĚ...

Marie Dokoupilovĕ, roz. Nevĕřilovĕ

Tati, já visím!

Pepík Fejfarů byl již od školních let znalcem a odborníkem na ovoce. Přesně věděl, kde v okolí dozrávají třešně a kde mají nejchutnější hrušky, jablka a švestky. Jako správný noční agronom chodil do zahrad až se setmělo, ale často nemohl přemoci svůj mlsný jazyk ani ve dne. Nejvíce jej dráždily rané třešně u souseda Borovičky. Byly jednak nejranější v okolí, ale také nadměrně chutné. Strom na kterém dozrávaly, se košatil téměř uprostřed zahrady, což bylo proti jiným třešním trochu nezvyklé. Přístup k němu tím byl pro nezvaného hosta obtížnější a i to byla skutečnost, která Pepíka lákala. Vyčíhal si dobu, kdy nikdo nebyl doma a on už měl po vyučování. Ani více než dvoumetrový tyčkový plot nebyl překážkou pro jeho lezecké schopnosti a klidně by si poradil i se zabezpečením gulagu.

Borovička zjistil průlom do svých majetkových práv hned, jak se vrátil. Připravil si prut (téměř hůl), a druhý den provokativně odcházel v odpoledních hodinách z domova do vesnice. Pepík ho ze svého úkrytu pozorně sledoval, ale nepostřehl, že se soused oklikou vrátil. Proto se ihned s klidem přesunul na strom a začal hodovat. Třešně, které nestačil konzumovat, si dával do zásoby za košili. Byl velmi překvapen, když náhle uslyšel pod stromem rozezlený hlas majitele třešní. Stačil ještě dílem slézt, dílem seskočit na druhou stranu stromu, ale při útěku k plotu jej již zasáhla trestající hůl. Třešně se při úprku začaly z košile vytrácet, ale to Pepík ani nevnímal. Soustředil se pouze na plot. Kdyby byl plot o něco nižší, snad by tuto překážku ke svobodě zdolal. Stalo se mu však to, co už dávno ne. V nejnevhodnějším okamžiku jej na vrcholu plotu opět zasáhla nepřátelská hůl. Pepík ztratil rovnováhu a při pádu se téměř napíchl na jednu z tyček. Ta téměř projela nohavicí trenýrek, prothla

látku a Pepík, který byl již skoro za plotem, zůstal na něm.

Visel z plotu jako králíčí kůže na sušení a vůbec nevěděl, proč si právě teď vzpomněl na jednu lekci z náboženství pana faráře Frnky o džbánů s vodou. Tajně doufal, že mu pomůže některý kolem jdoucí nebo jedoucí soused. V tom se ale zmýlil, protože jeho nežádoucí zahradní činnost byla známa v širokém okolí. Dočkal se jen hlasu, který jej vůbec nepotěšil a jen zhoršil jeho situaci: „Josefe, jenom modé co se do něho vlez, nám ta potvora každé rok chodi na hroške“. Borovička na něj přes plot pořádně nemohl, ale i šťouchance byly citelné. V nouzi nejvyšší zahlédl přes silnici otce, jak seče trávu pro králíky. Nenapadlo jej nic jiného, než zakřičet, co mu síly stačily: „Tatíí, já visíím“! Otec se ohlédl, pustil kosu a rozběhl se, jak mohl, k potomkovi. Pokud si Pepík myslel, že má vyhráno, škaredě se zmýlil. Stačil si totiž všimnout, že jeho spasitel si již při běhu sundává pásek. Ještě mu mozem kmitla představa, že tátovi spadnou kalhoty a takto indisponován nebude moci plně uplatnit svoji příslovečnou razanci. Hned ale zahlédl pojistku, která tento defekt výstroje nedovolovala. Byly to solidní „šomvalsky tróge“.

Následovalo to, k čemu se rychle schylovalo: Borovička ho bodal prutem mezi tyčkami plotu a otec Fejfar jej mazal opaskem na své straně plotu hlava, nehlava a zadek, nezadek. Nerozzlobil ho ani tak Pepíkův výpad na třešně, jako to, že se tak hanebně nechal chytit. Měl totiž o svém následníkovi v tomto oboru činnosti vysoké mínění a jeho hrdost tímto trapasem velmi utrpěla. Kdo ví, jak by tato celotělní masáž s doprovodem zvuků sirény křížené s řevem šimpanze dopadla, kdyby nepovolily Pepíkovi chatrné trenýrky. S hlasitým rupnutím se tělo bitého delikventa ocitlo na ze-

mi. Pepík toho okamžitě využil a na jeho gepardí rychlost s jakou vyrazil z místa činu, byla otcova ruka pomalá – máchla do prázdna. Zatím co se oba sousedé dohodli skočit si po vynaložené námaze k Blahákovi na pivo, neúspěšný česač ovoce si prohlížel nasakující jelita, boule a modřiny a plánoval krutou pomstu.

Vydržel až do podzimu, kdy se v obci konala tradiční výstava ovoce, hlavně jablek a hrušek. Na té se téměř každý sadař chlubil svými nejlepšími výpěstky v uplynulém roce. Borovička měl tentokrát připravenou raritu, novou odrůdu právě dozrávajících podzimních jablek. Byly to krásně červeně pruhované Kardinály, na které se samolibě chodil dívat a před lidmi je vychvaloval až do nebe. Jak Pepík odhadl, kdy sadař bude ze zákrsku úrodu sklízet, je záhadou. Možná, že jeho přezdívka „noční agronom“ nebyla tak zcela marná. Faktem je, že se na Kardinály přišel podívat v noci a to jen několik hodin před jejich dlouho očekávanou sklizní. A nejen podívat!

Borovička zůstal na druhý den před zákrskem stát jako Lotova žena před Sodomou. Jeho nehybnost by mu mohl závidět i profesionální model pro malíře nebo sochaře. Nechtěl věřit svým očím – na stromku nebylo jediné jablko. Koš a trháček mu již dávno vypadly z třesoucích se rukou, jen dvojáček mu nepatříčně zůstal třet na rameni. Očekávaná sláva a ovoce na výstavě se mu začaly rozplývat. Naopak, neunikl nepříjemným dotazům vystavovatelů a návštěvníků, kde má tu novou odrůdu jablek, že se na ni přišli podívat. Ty byly už jinde a i když Borovička tušil, kde jsou a kdo je příčinou jeho ostudy, byl bezmocný.

Umiňoval si však a neustále se hanácky ujišťoval, že „esle mi ten schoř ještě jedné vlez do sado, tak z něho ož nikdá po svéch nevodleze“.

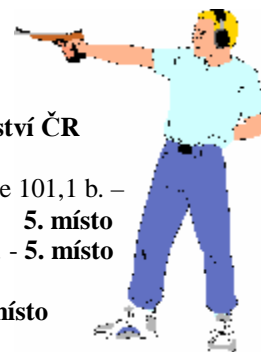
František Bartoněk starší

Ze střeleckého sportu

Tomáš Bartoněk na soutěžích

- 1. -3. září 2006 - **4. kolo Českého poháru v Plzni:**
  - libovolná malorážka (LM) 60 ran leže – 592 b., ve finále 103,2 b. - **7. místo**
  - VzPu 60 ran 588 b. - **6. místo.**
  - LM 3x40 ran -1158 b., ve finále 98,5 bodů – **5. místo**
  - LM 3x40 ran – 1154 b. - **3. místo**

- 23. a 24. září 2006 – **Mistrovství ČR v kulových zbraních v Plzni:**
    - LM 60 ran leže –592 b., ve finále 101,1 b. – **5. místo**
    - LM 3x40 ran –1149 ve F 97,1 b. - **5. místo**
- V soutěži družstev:**
(Bartoněk, Rozsypal, Kalný) - **1. místo**

Miloslav Makas

SK Šumvald – mistrovské soutěže zahájeny

Muži „A“: Vedení týmu se po vítězství v minulé sezóně nezměnilo. *Hlavní trenér a vedoucí mužstva:* J. Bartůněk, *trenér:* P. Jeřábek, *asistenti:* P. Blažek a V. Hrubý. Také hráčský kádr zůstal stejný a byl posílen o nadějného Pavla Mencla z Uničova.

Velikým překvapením pro fanoušky a možná i pro hráče byl nevydařený vstup do nového ročníku. Vše asi nastartoval otočený první zápas doma s Lošticemi. Vedli jsme 1:0, ale o vítězství jsme snadno přišli. V zakončení vládla nervozita, nedokázali jsme dát gól i z nejvyloženějších šancí. K tomu snadno obdržené branky po zbytečných chybách a nedůslednosti. Vše vyvrcholilo v Litovli. Lehkou omluvou debaklu může být značná nepřízeň rozhodčích. Po čtyřech kolech jsme byli bez bodu **na posledním místě** s hrozivým skóre 2:12.

Po hráčské schůzi a tmenení kolektivu však došlo k razantní změně. Tři vítězství za sebou a vždy 4 branky v soupeřově síti znamenaly zisk 9 bodů, posun na 8. místo a vylepšení skóre na 14:15. Mužstvo zkrátka ukázalo svoji skutečnou kvalitu a získalo sebevědomí do dalších zápasů. V derby, která nás nyní čekají bude hrát sebedůvěra důležitou roli. 1.října do Medlova, 8. října s Červenkou, 22. října s Troubelicemi a 28.října do Oskavy!!!

13. 8. Šumvald - Loštice 1 : 3 (T. Čelůstka)	10. 9. Šumvald - Bělkovice 4 : 0 (B. Nezval, L. Fiala, P. Jeřábek, M. Šenk)
19. 8. Česká Ves - Šumvald 3 : 0	16. 9. Vikýřovice - Šumvald 3 : 4 (T. Čelůstka 3, P. Brijar)
27. 8. Šumvald - Haňovice 0 : 1	24. 9. Šumvald - Štítý 4 : 0 (T. Čelůstka 2, J. Los, L. Fiala)
2. 9. Litovel - Šumvald 5 : 1 (T.Čelůstka)	

Muži „B“: Také muži B čekali na zisk prvních bodů do 5. kola. Sehráli vcelku vyrovnaná utkání, ale bez vstřelených branek se body získat nedají. Pokud je to možné funguje spolupráce s áčkem a týmu vypomohli P. Jeřábek, P. Janoušek a M. Kolda.

12. 8. Těšetice - Šumvald 1 : 0	9. 9. Šumvald - Nevězí 2 : 1 (P. Jeřábek 2)
20. 8. Odrlice - Šumvald 3 : 0 kont.	16. 9. Mladějovice - Šumvald 0 : 0
26. 8. Šumvald - Náměšť n.H. B 0 : 2	23. 9. Šumvald - Sřeň 1 : 1 (J. Straka)
2. 9. Přáslavice - Šumvald 2 : 0	

Dorost: Vedení dorostu převzali Jindřich Směkal a Ladislav Kaller. Po odchodu starších hráčů opět dochází k budování nového týmu, což chce čas. Na první úspěch zatím dorostenci čekají.

13. 8. Šumvald - Štěpánov 3 : 0 kont.	10. 9. Šumvald - Bělkovice 2 : 5 (Petřek 2)
20. 8. Pňovice - Šumvald 6 : 0	16. 9. Horka - Šumvald 4 : 2 (Petřek 2)
27. 8. Šumvald - Dolany 1 : 5 (O. Kaller)	24. 9. Šumvald - Chomoutov 2 : 0

Mladší žáci: Mladší žáci jsou nově přihlášení do soutěže místo strašících žáků, aby byla lepší návaznost na benjamínky. Trenér Jiří Ošťádal se svými svěřenci zahájil impozantně. Tým je druhý a soupeřům naděluje spousty branek. Většina hráčů zúročuje zkušenosti z benjamínek, nebo dokonce někteří vloni nastupovali za starší žáky.

2. 9. Nedvězí - Šumvald 0 : 7 (D. Hejný, Zavadil, M. Brada, P. Maitner 3)	20. 9. Šumvald - Drahlav 9 : 1 (P. Maitner 3, M. Brada 3, J. Křivánek, J. Kratochvíl, M. Kolář)
10. 9. Šumvald - Tršice 17:1 (P. Maitner 6, J. Kratochvíl 4, Zavadil 2, D. Hejný 2, M. Cigánek, F. Smrček, M. Brada)	24. 9. Šumvald - Slatinice 5 : 2 (M. Brada 3, Zavadil, P. Maitner)
16. 9. Chomoutov - Šumvald 8 : 0	

Benjamínci: Benjamínci pod vedením Zdeňka Bartoňka vytváří nový tým. Opět hrají turnajovým způsobem s Uničovem, Troubelicemi a Pasekou.

10. 9. v Uničově: 3. místo, Šu - Paseka 0:7, Šu -Troubelice 2:2, Šu - Uničov 1:0 (Z. Bartoněk 2, M. Kolář 1)

17. 9. v Troubelicích: 3. místo, Šu - Paseka 2:10, Šu - Troubelice 2:3, Šu - Uničov 5:0 (Z. Bartoněk 5, A. Směkalová 2, T. Bartoněk 1, J. Šlěška 1)

23. 9. v Šumvaldě: 4. místo, Šu - Paseka 1:11, Šu -Troubelice 2:4, Šu - Uničov 1:3 (Z. Bartoněk 2, M. Kolář 2)

Zapsal Ladislav Vyhnálek